Karikatür

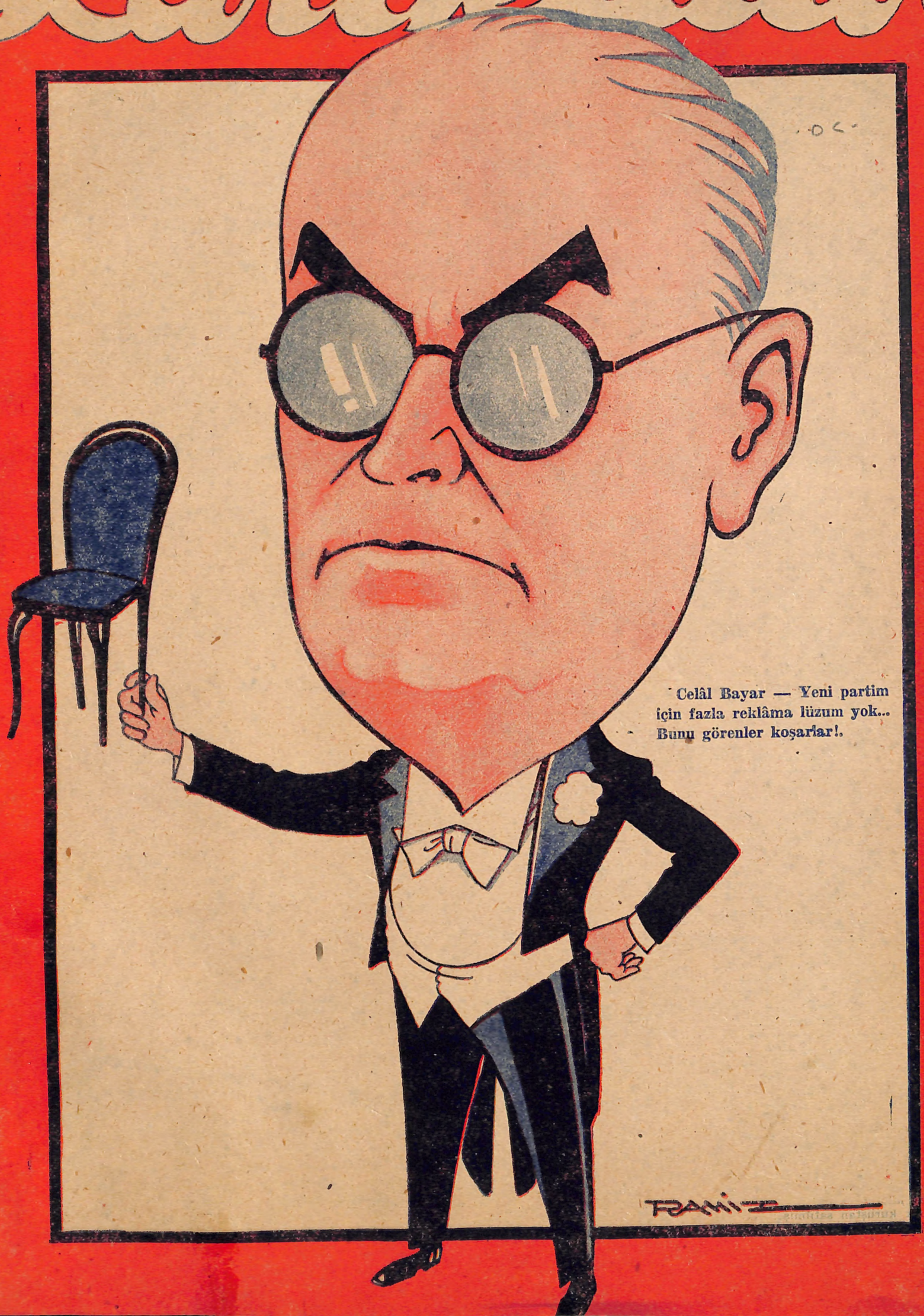

Celâl Bayar — Yeni partim için fazla reklâma lüzum yok... Bunu görenler koşarlar!.

Bay — Kalbim vitrin gibidir.
Bayan — Teveccühünüz!.. Demek içine giren kıymetleniyor!

Ankaraya Mektup

EVELEME, DEVELEME:

İçimizde ve dışarda o kadar çok hâdise var ki, âdeta çarşaf kadar büyük gazetelerin içine sığamıyor. Herkes birbirine girmiş, bir boğuşmadır gidiyor. Silâhlar çarpışıyor, ideoloji çarpışıyor... Topyekûn yapınca; menfaatler çarpışıyor.. Evet bir çarpışma ki deme gitsin.

Bu korkunç mücadele daha ne kadar devam edecek? Meçhul. Yine bu gürültüler arasında boğaz işi hep ön safta geliyor; Boğaz deyince Kara ve Akdeniz Boğazları değil, şu bizim boğazlar, yani midelerimizin üst delikleri...

Kâh kasapların, kâh gazetelerin parmakladıkları şu "et,, meselesi o kadar kafalarda yer etmiş ki, kendi boğazımızın meselesi olan ete ait habere, en küçük de olsa, neşriyat müdürleri sütunlarda bir yer ayırmayı ihmal etmiyorlar. Meselâ geçen haftaki mühim gazetelerimizden birinin mühim denecek bir sütununda ayrılan bir habere göre, Bursada bir deve kesilmiş, üç yüz altmış sekiz kilo gelen etinin her kilosu kırk kuruştan satılmış!! Ve minelgaraip!!..

Dünya hâlâ ateşten kurtulamamış gibi bir halet içinde, dışarıda ve içeride bir sürü münakaşalar var. Dış ve iç haberler alabildiğine ve sürü ile. Bunlar gazeteye sığamayacak kadar çok, hem de ayrıca çok mühim... Sonra da bir deve kesilmiş.

Meğer bu et kıtlığı haberleri ne kadar izler bırakmış. Handise gazetelerimizde şöyle bir haber okuyacağız galiba:

"Ankara: 20 (Hususî) — Aka Gündüz bugün ava çıkarak iki tavşan vurmuş ve etlerini birer kiloluk parçalar halinde dört ahbabına vermiştir.,,

Gazetenin verdiği deve haberini taaccüple okudum ve yanımda bulunan Sadun Galip Savcıya da tekrarladım. Üstat güldü ve söylendi:

— Eveleme, develeme!..

VAY MELUN!

Gazetelerin garabeti bununla biter mi? İzmirde bir hırsızdan da bahsetmişler, hem de telgraf haberile. Bunun serlevhasını cehren okudum:

— Eğribacak Hüseyin adında biri otuz ev soymuş.

Akıl Hocası

Şehremininde K. S. :
"Bazı hovardalar neden sevdiklerini bıçaklıyorlar?,,
CEVAP :
Sevdikleri kadının kaç âşık değiştirdiği anlaşılsın diye ekmekçi çetelesi tutuyorlar!

★

Kadıköyünde F. Ş. :
Kurbağalı dere temizlenecekmiş... Kurbağaları da beraber mi?,,
CEVAP :
Hiç böyle ağır bir temizlenişle o çevik mahlûklar ele geçer mi?

★

Ankarada M. A. :
"Gazetede, at yarışlarını seyredenlerin fotoğrafları arasında, gördüğüm genç kız, bana, uykularımı haram ettirdi... Onu bir daha nerede görebilirim?,,
CEVEAP :
Genç kızın resmine bakılırsa, gösterdiği heyecan, onun hemen her at yarışında görülebileceğini anlatıyor!

★

İzmitte R. D. :
"18 yaşındayım. 16 yaşında bir bayana karşı derin bir alâkam var... Onunla nasıl birleşebilirim?,,
CEVEAP :
Mahallebi tabağının başında!

Beykozdan Y. T. ve M. F. ve M. C. :
1. Sevdiğim kıza dört defa mektup yazdım, cevap vermedi... Sebebi ne olsa gerek?
2. Musevi kızları aşka değer verirler mi?
3. Bir senedenberi Karikatür alıyorum, saçınızın üç teli ne artıyor, ne eksiliyor!,,
CEVEAP :
1. Bize yazdığınız kaligrafi ve imlâ ile göndermişseniz, muhakkak, yazınızı sökememiştir de ondan...
2. Değerli aşka kadın, kız milleti ehemmiyet verir, değersizine hiç biri metelik vermez!
3. İyi farketmişsiniz... Ben de, okuyucularla beraber, on senedenberi bunun farkında değildim!

★

Bursada M. Ö. :
"1. Tanıştığım bir gencin en samimî arkadaşı bana izdivaç teklif ediyor... Ne yapayım?
2. Çok güzel olmadığım halde ilânı aşk edenler pek çok... Acaba neden?,,
CEVEAP :
1. Tanıştığınız genç ile evlenin, onun samimî arkadaşını da ihtiyata bırakın... Gidişe bakılırsa bir gün, nasıl olsa, ona da talih gülecek!
2. Her halde, güzelden ziyade, sevimli olmanızın tesiri vardır.

★

Fatsada S. H. :
"1. Neden kaynanalar damadını, kaynatalar gelinini, çocuklarından fazla severler?
2. Niçin kaynanalar gelinini, kaynatalar damadını, ekseriyetle az severler?,,
CEVEAP :
1 ve 2 : İnsanlar, umumiyetle, kendilerinde bulunan meziyetleri başkalarında gördükleri zaman ehemmiyetsiz bulurlar da kendilerinde bulunmayan, meziyetleri değil, kusurları bile başkalarında birer kıymet telâkki ederler... Bunun için kadın kadından, ziyade erkeğin, erkek de erkekten ziyade kadının hayranıdır.

Akıl Hocası

Bu sefer de yanımda bulunanlardan Nizamettin Nazif Tepedelenlioğlu bağırdı:

— Vay habis vay! Eğri bacağile bu kadar becermiş, ya bacakları doğru olsaydı...

Dünyada garabet mi ararsın? Tümen tümen. Bizimkiler ise işte böylesine...

SAĞ, SOL :

Biz eskidenberi sağ insanlarız. Sol tarafı makul saymayız. İşimizin aksi gittiği günler; "Bugün sol tarafımdan kalkmışım!,, deriz. Yeni dilimizdeki "Sağduyu,, kelimesi iyi mana ifade ettiğine göre aksini de aksi manaya almak lâzım. Birbirimize yeni âdet veçhile "Sağol,, deyişimiz de bile ben yalnız sağlığı değil, sağ olma kokusunu da bulurum. Bize hoş olmayan şeyler solak gelir. Yolda sağdan yürür, politika yolunu da sağ tarafından seçeriz.

Allah kimseyi sol tarafından kaldırmasın!..

Zaparta

KAÇAR MI?

Birinci sınıfta derse yeni başlanmıştı. Öğretmen, okulun ve sınıfın yabancısı olan küçüklere en lüzumlu tenbihi yaptı:

— Çocuklar, ders arasında aptestiniz gelirse parmağınızı kaldırınız!

En ön sıradaki bir küçük merakla sordu:

— Öğretmenim, parmağımızı kaldırınca aptestimiz kaçar mı?..

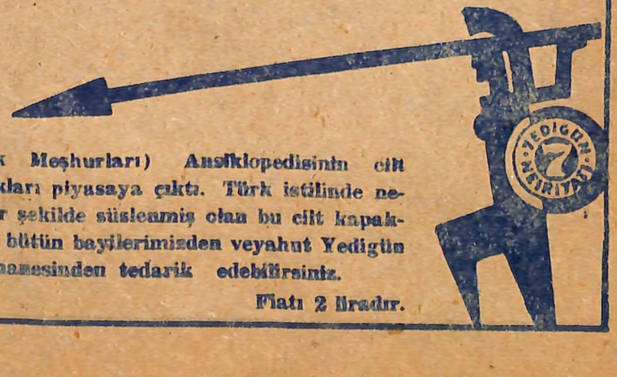

(Türk Meşhurları) Ansiklopedisinin cilt kapakları piyasaya çıktı. Türk istilinde nefis bir şekilde süslenmiş olan bu cilt kapaklarını bütün bayilerimizden veyahut Yedigün kütüphanesinden tedarik edebilirsiniz.

Fiatı 2 liradır.

No. 520, CİLT: 20, SENE: 10 FİYATI 15 KURUŞTUR 13 ARALIK 1945

Karikatür

PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR SİYASİ MİZAH MECMUASIDIR

BÜTÜN KAĞITLARIN ORTAYA KONMASI İSTENİLEN MOSKOVA KONFERANSI BAŞLIYOR..

Üçler — İşte, sulh böyle sağlam temellerle yapılır!

— Yavrum, haydi gel eve arka sokaktan gidelim. Bir kilo kömür aldığımızı gören komşular bizi gözle yerler!.

HAFTADAN HAFTAYA

Dünya ahvali ve zeytinyağı

Eskiden bir memleketin başına bir belâ geldi mi papaz, haham veya imamlardan mürekkep ulema heyetleri toplanır; duya, kurban vesaire gibi vasıtalarla o belânın def'ine bir çare ararlardı. Zamanımızda bu vazife siyaset ve idare adamlarile uzmanlara geçmiştir. Memleket içinde büyük bir sâri hastalık mı alıp yürüdü. Doktor uzmanlar bazan yalnız, bazan idare adamlarile karışık olarak büyük masaların etrafına dizilirler, mesele üzerinde uzun incelemeler ve tartışmalara koyulurlar. Bu esnada hastalık da yapacağını yapar ve kendiliğinden defolur. Fakat şayet olmazsa o zaman da tekrar bir yeni komisyon. Tâ ki günün birinde memleket hastalık âfetinden pirüpâk oluncaya kadar.

Altı senedenberi dünyanın büyük hastalığına çare bulmak için toplanan komisyonların ne çeşitlerini görmedik. Bütün biçare dünya insanlarının hayat, namus ve hürriyetlerini koruyacak Atlântik komisyonu, Pasifik komisyonu, Damberton komisyonu, San Fransisko komisyonu, Tahran, Kırım, Potsdam daha bilmem neler komisyonu!... Etrafı çelik ve ateş kalelerile sarılmış zırhlılarda, saraylarda yenilip içilir; çalınıp oynanır; insanlığın kardeşlik ve saadetine dualar edilir; bardakta ıslatılıp suyu içilmek üzere, her derde deva, bir demeç muskası yazılarak süper uçaklara binilir. Bir kaç gün veya hafta geçip bir tanesinin tesiri görülmeyince, yahut ters tarafından görülünce, bir tanesinin daha hazırlıklarına başlanır. Radyolar ve ajanslarda yeniden tellâllar; davetiyeler; zırhlılar, süper uçaklar; su kırbaları gibi boş gidip dolu dönecek bavullar, bavullar... Üçler olmazsa yediler, yediler olmazsa kırklar, kırklar olmazsa yine üçler, beşler, yediler, kırklar... Tanrının ümidi gibi sayıları da tükenmez...

* * *

Komisyonlardan söz açışım bu günlerde Rusyada tekrar toplanacağı söylenen yeni üçler komisyonundan bahsetmek için değildir. Havalarda yine süper uçaklar uçacak; miğferli makineli tüfek taburlarının sıra sıra kuşattığı bir sarayın parlak parlak camlarına - tatlıcı camekânlarına üşen sinek, lüks lâmbalarına üşen pervane gibi - gazeteciler yapışacak; yine ayakta selâm vaz yetinde dinlenen millî marşlar çalınacak; fraklı centilmenler her biri bir eski zaman padişahından daha şatafatlı giyinmiş uşakların tepsisinden aldığı billûr şampanya kadehlerini muztarip insanlığın saadet, şeref ve hürriyeti adına tokuşturacak; havada radyolar ve telgraflar işler, meydanlarda dönüş uçakları hırıldarken dünya için yeni bir sulh ve selâmet, istiklâl ve hürriyet muskası kaleme alınacak. Semaverinin başına diz çökmüş İranlı kardeş, etrafındaki ihtilâl ve sefalet yangınlarının git gide büyüdüğünü ve yaklaştığını seyrederken bu muskayı çayına atıp içecek ve hiç şüphesiz bütün dertlerinden kurtulacak.

* * *

Görülüyor ki bu yeni komisyonda da bahse değer bir yenilik yoktur. Benim büyük politika ile bir alış verişi esasen olmayan mütevazı sütuncuğumda bahsetmeğe yeltendiğim komisyon sadece son hafta içinde toplanan zeytinyağı komisyonlarıdır. Doğrusu aranırsa bu zeytinyağı işi, en aşağı Potsdam konferansının konusu gibi, insanlığın gerçekten içinden çıkılmaz bir konusu haline gelmiştir. Geçen hafta içinde Büyük Millet Meclisi; yeni bütçe hazırlığı, memur aylıklarının bir derece yükselmesi ve İstanbul nümayişi gibi dağdağalı meseleleri arasında, bütün bir gününü ona ait tartışmalara hasretmiştir. Sonra aradan iki gün geçmeden Ankarada yine büyük bir karışık komisyon toplandı. Bu işin içinden nasıl çıkılacağı uzun, derin konuşuldu.

Bu zeytinyağı meselesinin genç kızların terbiyesine benzer bir tarafı vardır. İçinden bir türlü çıkılamayan mesele gerçekten her ikisi için de birdir: Genç kız gibi zeytinyağını da başıboş mu bırakmalı; yoksa karneye bağlamalı, az çok bir sıkı altına mı almalı? Serbest bırakırsan alabildiğine havalanıyor, kendi halinde müşterilere rağbet etmiyerek hep zenginler, hovardalar âleminde elden ele geziyor. Fakat karne ile satışa çıkarmağa kalktın mı bu defa da ortadan yok oluyor. Baskı altında büyüyen aile kızları gibi ona vurguncular

musallat oluyorlar. Kız kaçırır gibi türlü türlü hilelerle evinden alıp akla gelmiyen yerlere saklıyorlar; gizli randevularda, yüksek paralarla el altından ötekine berikine peşkeş çekiyorlar.

* * *

Zeytinyağı meselesinin genç kız terbiyesine benziyen başka tarafları da vardır. Bir kere onun sıfır asitlisini, yani tam tamına saf ve halisini bulmak baht işidir. Bir, iki, hattâ üç asitlisine katlanmak zaruridir. Fakat ne yazık ki öyle olduğu temin edilenler de çok kere dört, beş, altı, sekiz asitli çıkıyor. Sofrada ilk iştah ile birdenbire farkına varılmıyor. Fakat aradan az bir zaman geçti mi ağızda bir kekreliktir başlıyor; midesi sağlam olanlar az çok bir ağırlıkla hazım zamanını atlatıyorlar. Fakat zayıf olanların midesine lök gibi oturuyor ve her hangi bir suretle çıkarıp atmayınca ferahlamak kabil olmuyor.

Genç kızlar gibi zeytin yağlarının karışık olanları da vardır. Yani zeytinden çıkmış diye alırsınız. Bakarsınız ki susam, fındık veya pamuk yağı ile karışık. Genç kızların fındıkçı adile anılan bir nevileri vardır. Tadı hoştur; fakat beslemez, doyurmaz. Zeytin yağlarının da fındıktan çıkarılmış olanları onlara benzer. Tatlıya, kızartmaya oldukça giderler. Fakat esaslı yemeklere pek yaramazlar.

Nihayet pamuk yağlarının da pamuk gibi dediğimiz ve mütevazı mahallelerin evlerinde pamuk kedilerile beraber büyüyen basit aile kızlarına benziyen bir tarafları vardır. Zararları yok; fakat doğrusu aranırsa tatları tuzları da pek yok.

* * *

Yine bahsimiz olan zeytinyağı komisyonlarına dönerek sözü keselim: Verilecek karar ikidir. Ya zeytinyağına hüriyet vermek; ya yine sıkıya sokmak. En münasibi hüriyyet görünür. Fakat Moskovada verilecek kararda olacağı gibi onun da bu hüriyyete musallat karaborsacıları, vurguncuları bulunmasa!

Karikatür

★

İNCE HESAP

Bir tarihte Nizamettin Nazifin fazladan elli lirası olmuştu. Götürdü, bu parayı Bankaya yatırdı. Ertesi gün ihtiyacı oldu; gitti, bir miktar para çekti. Daha ertesi gün biraz daha aldı. Ertesi gün yine bankaya gitti. Hâsılı dört gün sırtı sırtına bankaya gitti. Nihayet memur paranın tükendiğini söyledi.

Nizam hesap etti:

— Nasıl olur? dedi. Daha bir liram olacak!

— İyice hesap edin bayım!

Nizam hesap edip gösterdi:

— Elli lira yatırmıştım.

20	aldım	30	kaldı,
15	„	15	„
9	„	6	„
6	„	0	„
50	Yek?n	51	Yekûn

Aldıklarımın tutarı 50, halbuki kalanların tutarı 51 lira. Demek ki bir lira daha alacağım var!.

Erkek — Muallânın isim günü için bir kutu çukulata ile bir buket kasımçiçeği alsak.
Kadın — Beş senedir hep aynı şeyleri götürüyoruz..
Erkek — Ne çıkar, Muallâ da beş senedir hep otuz yaşına giriyor!.

BAŞKA ÖDEMEK YOLU YOKSA?!..

Ufak bir hırsızlık yapmıştı. Bu yüzden iki ay hapis, yirmi lira da para cezasına mahkûm oldu. Yargıç kararı bildirdiği zaman delikanlı:

— Yandım!. Dedi.

— Neden yandın?.

— Bir lira çaldım diye iki ay hapis cezası!

— Ne yapalım, hırsızlık etmeseydin!

— Evet ama ben o bir lirayı bir ahbaba olan borcumu ödemek için çalmıştım. Şimdi bu yirmi lirayı ödemek için yapacağım hırsızlık yüzünden de kimbilir kaç sene hapis yatacağım?..

KENDİNE HÂKİM OLMA

Adamın biri tramvayda biletçiyi dövdüğü için mahkemeye düşmüştü. Yargıç sordu:

— Bu işi yaptığın zaman kendine tamamile hâkim mi idin? Sarhoş falan değildin ya!.

Adam boynunu bükerek cevap verdi:

— Hayır efendim, sarhoş değildim ama, kendime tamamile de hâkim değildim.

— Neden?

— Karım yanımda idi!

UYKU KAÇIRAN

Yaşlıca bir adam, doktora dert yandı:

— Uyuyamıyorum doktor!.

Doktor hastanın yüzüne dikkatle baktı. Yavaşça, sır sorar gibi sordu:

— Adaylığınızı mı koymuştunuz?.

TAM HABER!

Hakkı Tarık Us, gazeteciliğe yeni başlayan bir muhbire:

— Oğlum, dedi, dikkat ediyorum. Yazılarınızı çok uzun yazıyorsunuz. Gazetecilik mümkün olduğu kadar az kelime ile çok şey anlatmaktır. Cümleler kısa, fikirler açık olmalı. Okuyan anlar. Elden geldiği kadar da tatlı bir dille yaz.

Genç stajiyer, ertesi gün bir kaza hakkında topladığı haberleri şu şekilde yazdı:

"Doktor Mehmet Dinç, geceleyin otomobilinin benzin deposunda benzin bulunup bulunmadığına bakmak için, kibrit çakmış. Benzin varmış. Ayın on dördünde. Elli dört yaşında..,

RUSLAR İRAN PETROLLERİNİ ELLERİNE GEÇİRMEK İSTİYORLAR:

Rus — İsfahanda bir kuyu var, içinde tatlı suyu var...
İran — Bu dokunaklı şarkıyı bana değil, şu gelenlere oku daha iyi!..

Yedinci Sene

Yedinci senesini idrak etti Valimiz,
Ne kadar çok sevinse yeridir ahalimiz.

Bu yedi yılda öyle değişti ki İstanbul,
Tanıyamaz dirilse rahmetli ricalimiz.

Öyle geniş caddeler açıldı ki, gam yemez
Evsizlikten sokakta kalsa da ayalimiz.

Her ne kadar kilerde yağ, pirinç olmasa da
Dört başı mamur durur Pazarımız, Hal'imiz.

Bir tiyatro binası yoksa da, Allah için,
Bir gazino vardır ki tercümei halimiz!

Süsler yeşil sahalar yemyeşil İstanbulu,
Nasıl yeşillenmesin hissimiz hayalimiz?

Terkostan, Elmalıdan sular kesilse bile
Barajlar kurup durur cedvelü pergâlimiz.

Çamdeviren, benzedi bir imar âlemine
Vilâyete dönünce eski Babıâlimiz.

Çamdeviren

— Sünepe herif, peşimden gelmeğe utanmıyor musun? Şimdi bir çorapçı dükkânına girersem sana haddini bildiririm!

— Altı aylık aynî yardım parasını alınca ne yapacaksın.
— Hanıma vereceğim, altı aylık ondüle yaptıracakmış.

LÂFI MI OLUR...

Yazan: ÇALAPALA

Ekrem, daha uzaktan gördüğü zaman köye âşık olmuştu. Karadenize karşı, dik yamaçlara yaslanmış o bir yığın çam arasında, köy, tâ yakınına gelmeden göze görünmüyordu bile. Tatlı bir reçine kokusu ciğerlerini doldurdu. kendi kendine:

— İşte bu reçine beni iyi edecek!. dedi.

Zayıf olduğu için idareden kendisine üç aylık bir hava tebdili vermişlerdi. Düşündü, taşındı. Ufacık bütçesi, Adalarda, Modalarda bir ev tutmasına, yahut hususî prevantoryomlara yerleşmesine imkân vermiyordu. Çocukluğunun dokuz yılını geçirmiş olduğu bu güzel doğu Karadeniz köyünü hatırladı. Anası, dedesi, ninesi hep oralıydılar. Babası bu köye bir jandarma subayı olarak uğramış, orada evlenmiş, bir kızı, bir de oğlu olmuş, sonra karısı ve çocuklarile beraber oradan ayrılmış, İstanbula gelmişti.

Köyden ayrıldıkları zaman Ekrem dokuz yaşında idi. Şimdi yirmi dokuz yaşında bulunuyordu. Demek ki yirmi yıldır orayı görmemişti. Babası ölmüştü. Anası, ara sıra köyden mektup alır, köye mektup yollardı. Akrabalarından bir dayısı kalmıştı. Dedesinden, ninesinden ve kardeşlerinden kalan toprağı o idare ediyordu. Zaten orada daha çok kereste işi yapılıyordu. Yıldan yıla üç beş kuruş gelirdi.

Anasına:

— Şu üç ay istirahati bizim köyde geçirsem nasıl olur?. dedi.

— Çok iyi olur oğlum... Bol süt, ayran, temiz hava, rahat... Daha ne istersin?!.

— Dayıma bir mektup yassak?!..

— Hemen yaz! Geliyorum de!.

— Öyle ya... Mektup gidip cevap gelinceye kadar ay geçer.

— Dayın seni barındıracak yer bulamaz değil ya!.. Başının üstünde taşır. Yalnız haberi olsun da seni şehirden karşılasınlar.

Sahiden de öyle olmuştu. Onu şehirden karşılamış, hemen yola düzülmüşlerdi. Fakat Ekrem rahatsız olduğu için katırları yavaş sürdüler. Uçurum kenarlarında dolaşan incecik patikalarda üç gün yol alındı ve nihayet köy göründü.

Ekrem her tarafta çocukluğunun hatıralarını arıyordu. Fakat yirmi sene içinde her şey o kadar değişmişti ki pek az bildik köşe, tanıdık insan bulabildi. Bununla beraber hava, su, süt, çamlık, anlatılmaz derecede güzel ve temizdi. Ona da lâzım olan buydu.

Dayısı haylı ihtiyarlamıştı ama dinçti. Ekremi evlât gibi kucakladı. Yengesini, çocuklarını tanıttı. Dört kızı, beş oğlu vardı ve bayan yenge yine de yolcu bekliyordu. Hepsi de öyle güler yüzlü, öyle candan insanlardı, hele Ekremi öyle derin bir sevgi ile kuşatmışlardı ki genç adam buraya geldiğine çok memnun oldu, bir kere daha sevindi.

Ona evin en güzel odasını verdiler. Hemen bir kuzu kesildi. Taze yağ çekildi, ayran yapıldı, süt kaynatıldı, fırına börek sürüldü. Akşam yemeğine oturdukları zaman Ekrem kendisini bir ziyafet sofrasında zannetti. Halbuki ortada ondan başka misafir yoktu. Bu kalabalık evin her zamanki insanları idi. Bir hay huy, bir kahkaha içinde yemek yendi, o kadar gülündü, o kadar şakalaşıldı ki sofradan kalktıkları zaman Ekrem âdeta yorulmuştu.

Biraz sonra dayısı:

— Şimdi bir güzel uyku çekersin!. dedi. Uyku birinci ilâçtır. Bizde âdettir, erken yatar, erken kalkarız. Haydi Allah rahatlık versin!.

— Allah rahatlık versin!.

Mehmet, Hasan, Hüseyin, Ali, Ömer, Ayşe, Fatma, Hatice, Sünbül de sıra ile Allah rahatlık versin dediler, ayni cevabı aldılar. Yengesi, yatağının başucuna su koyduğunu, gece bir ihtiyacı olursa seslenmesini söyledi. O da Tanrıdan rahatlık diledi, çekildi.

Üstüste iki yün şilte koymuşlardı. Ekrem yorgun vücudunu yumuşak şiltelere bırakır bırakmaz gözlerini yumdu. Biraz sonra bir patırtı ile uyandı.

A!... Sabah olmuş...

Geceyi bu kadar rahat ve derin bir uyku içinde geçirmişti. Dayısı sıtma görmemiş sesile çocuklara bağırıyordu:

— Ulan Hasan, Hüseyin gürültü etmeyin... Ekrem amcanızı uyandıracaksınız!..

Gülerek kalktı. Gerindi. Bir kaç jimnastik hareketi yaptı. O sırada göğsünde bir kaşıntı duydu. Düğmesini çözüp baktı. Aman yarabbi! Bir bit!..

Hemen kapıyı sürmeledi, baştan aşağı soyundu. Bütün çamaşırlarını gözden geçirdi. Sonra yatağa baktı. Çok şükür başka yoktu.

Biraz sonra aşağıki odaya indiği zaman dayısı sordu:

— Nasıl, rahat uyuyabildin mi oğlum?.

— Uyudum dayı... Uyudum ama...

— Ne aması?

— Sabahleyin üstümde bir bit buldum!.

Dayı, fena bir haber beklerken çok güdünecek bir şey duymuş gibi:

— İlâhi Ekrem!. dedi. Ufacık bir bitin lâfı mı olur? Bizim köylerde bit çoktur ama hastalık yoktur. Sen merak etme...

Kahvaltı için sofraya oturdular. Yengesi Ekremin önüne koca bir kupa süt, bir tabak tere yağı, bir somun ekmek, sekiz tane de yumurta koydu. Ekrem kendisini çok iştihalı buluyordu. Önce yol açılsın diye süt kabını eline aldı. Başladı içmeğe... Fakat birdenbire durdu. Kupayı ağzından çekti. Elini diline götürdü: Bir saman parçası!.

İştahı kaçtı, kupayı masanın üstüne bıraktı.

Onun gözünün içine bakan dayı:

— Böyle şeylere aldırma oğlum!. dedi. Ufacık bir samman parçasının lâfı mı olur?!.

Sanki talihsizlik birbirini kovalıyordu. Tereyağında bir kıl, ekmekte de bir taş parçası çıkmıştı. Dayı bunların hepsine:

— Ufacık şeyin lâfı mı olur?!

Deyip geçmişti. Bir gün, iki gün, bir hafta, iki hafta geçti. Her gün de böyle bir sürü ufacık kazalar oldu. Lâfı mı olur?!.

Hasan düştü, başı yarıldı. Ufacık yarık! Lâfı mı olur. Fatma fırında elini yaktı. Ufacık yanık! Lâfı mı olur?!. Görücüler geldi, Sünbülü oğullarına istediler. Dayı hiç düşşünmeden:

— Verdim!. dedi. Ufacık kız!. Lâfı mı olur?!.

Lâfı mı olur?.

Evet, lâfı olmuyor ama acısı oluyordu. Ekrem, dayısının bu on yedi yaşında sahiden bir sünbül kadar ince, güzel ve sevimli kızını bir sözde veriverişine şaştı. Zavallı Sünbüle bir şey sormadan, gönlünü almadan, düşüncelerini öğrenmeden "Verdim!,, deyivermişti.

O günden sonra Sünbülün çok değiştiğini farketti. Sünbül günden güne soluyordu. Kendisinin günden güne iyileştiğini, o korkulu hastalıktan uzaklaştığını nasıl hissediyorsa Sünbülün de, tersine gittikçe sararıp solduğunu farkediyordu.

Sünbül, öbür çocuklar gibi kendisine çok sokulmaz, pek senli benli konuşmazdı. Çekinken bir kızdı. Onun için kızın neler düşündüğünü pek bilemiyordu ama anladığı bir şey vardı: Sünbül o adama varmak istemiyordu.

Ekremin içi yandı bu kıza!. Anasına benziyordu. Güzeldi, becerikliydi, sevimliydi. Yalnız biraz çekingendi. Ne olurdu bir gönlünün istediği adama verselerdi onu!. Onda bir şehirli kız hali vardı zaten.. Halkodasındaki romanların çoğunu okumuştu. Ekremin İstanbulda adını bile duymadığı kitapları ona Sünbül anlatmıştı.

Ekrem düşündü, kısacık, azıcık düşündü. Karar verdi. Bir gün Sünbülü yalnız kıstırdı:

— Sünbül! dedi. Sen galiba o adama varmak istemiyorsun?

— Babam söz verdi!.

— Bana varır mısın?

— Siz beni almazsınız ki!..

***

Ekrem Sünbülün gözlerinde parlayan ıslak ışığı görünce hemen dayısını buldu.

— Dayı! dedi. Ben farkettim. Senin Sünbül o adama varmak istemiyor. Ama sana da karşı gelemiyor. Allahın emri, Peygamberin kavlile onu bana verir misin?.

Dayı şaşkın şaşkın bir zaman Ekremin yüzüne baktı. Sonra:

— Ufacık kız!. Dedi. Lâfı mı olur?!. Verdim gitti.

— Teşekkür ederim. Ya verdiğin söz?.

— Öbür adama mı? O da öbür kızlardan birini alsın. Lâfı mı olur?!..

Çalapala

Boğaziçinden "Kiracının kiracısı H. K.„ yazıyor:

Kendisi koca evi yirmi beş liraya kiralamış. Bize bir kısmını otuz liraya icar etti. Hem ev kendine bedavaya mal oldu; hem de terkos, elektrik parası havadan çıktı... Allaha şükür edip oturşun ya.. Hayır! Mesken buhranı artınca bizim bölüğe - hava parası hariç! - elli liraya müşteri çıkmış; bunu gören ev sahibi kılıklı kiracı bizim kapıya dayandı:

— İlle çıkacaksınız... Mal sahibi bana darılıyor!

Mal sahibinin bu alış verişten haberi yok ki darılsın... Adamın maksadı malûm: Bizi dedirgen ederek evden dışarı uğratmak, sonra hava parasını kasaya kilitleyip alacağı aylıkla gününü gün etmek... Meseleyi ev sahibine açardım ama, ne yapayım, kabak yalnız 1 numaralı kiracının değil, 2 numaralı kiracının da başına patlıyabilirdi... Bunun için selâmeti sükûtta aradım. Fakat adam yakamı bırakmıyor ki... Tanrının günü kapımızın önünde:

— Ne zaman çıkacaksınız?.. Mal sahibi ateş püskürüyor...

Ateş püskürse dumanını görürdük... Ben böyle vurdum duymazlığa gelince adam küp'ere bindi. Şikâyet etse edemez, kavga çıkarsa çıkaramaz; nihayet işi sinir harbine döktü: Kendi bölüğünü süpürüp yıkadıktan sonra süprüntülerini, sularını bizim bölüğe ciro etti.. Aldırmadık. Pişirdiği palamudun yağ kokusunu bizim pencerelerden, kapılardan içeri gönderdi... Sineye çektik... Baktı ki olacak gibi değil; camların çerçevelerini tamir ettireceğim diye aldı, götürdü. Ayazda titremiye başladık; fakat yine ağzımızı açmadık... Arkasından kapıları rezelerinden çıkarıp üskata çıkardı; biz yine lâhavle çekip oturduk. Lâkin aybaşı gelince intikam almak fırsatı elimize geçti:

— Ya tamir ettirdiğin çerçeveleri, kapıları gönderir; yahut biz kiraya mahsuben camları, pencereleri yeniden yaptırırız!

Çok şükür, Kasımın birinden itibaren camımız da var, pencerelerimiz de!.

Yeni İstanbul Milletvekilimiz: MEKKİ HİKMET GELENBEĞ

ASAF HALET ÇELEBİ

YOKSA?..

Bir şirkete memur alınacaktı. İlânı görünce gitti, müracaat etti. Direktör kendisini dinledikten sonra:

— Güzel, güzel ama, dedi, biz buraya yalnız evli erkekleri alıyoruz!

Delikanlı kaşlarını çattı:

— Affedersiniz bayım, yoksa bir genç kızınız mı var?.

YARIM AYRILIK

Yeni boşanan bir adamdan bahsediyorlardı. Kadınlardan biri:

— Zaten o, daha çok kızcağızın parası için evlenmişti! dedi. Kızda pek gönlü yoktu.

— Demek şimdi ayrıldılar?!.

— Evet ama yalnız kızla!.. Paralar adamda kaldı.

DAHA PAHALI

Bay özür diledi:

— Karıcığım, o şapkayı alamayacağız. Çünkü... Malûm ya... Pek şey!..

— Anladım. Ama ben senin yerinde olsam, ne yapar, yapar karıma bu şapkayı alırdım. Düşün bir kere, sen bana o şapkayı almazsan ben üzüntüden hastalanacağım. Vizite, ilâç paralarını bir hesapla!... Senin için daha pahalıya mal olacak!.

KURTULUŞ ÇARESİ

İki bayan sokakta karşılaştılar. Eski iki arkadaştılar. Birbirlerini görünce sevinçle koştular. Birinin yanında yürüyen erkek biraz açıldı. Az ötede bir camekânın önünde durup beklemeğe başladı.

Çoktanberi birbirlerini görmemiş olan bayanlar hal, hatır sorduktan sonra biraz durdular. Biri, ötekine camekânın önünde bekliyen adamı işaret ederek:

— Kim bu? dedi.

— Kocam.

— Kocan mı?.. Ayol evlenecek erkek bulamadın mı? Pek çirkin bir adam.

— Ne yapayım kardeş.. Çarşıya çıktım, arkamdan geldi. Pazara gittim, peşimi bırakmadı. İşe gittim. Takip etti. Sinemaya gittim, geldi, yanımda oturdu. Ben de elinden kurtulmak için evleniverdim!.

* * *

MAHKEMEDE

Yargıç, sanık yerinde oturan kadına sordu:

— Kocanla kavga etmişsin. Ona söylemedik söz bırakmamışsın. Üstelik yerden bir iskemle alıp adamın başına vurmuşsun. Niçin böyle yaptın?.

Kadın sükûnetle cevap verdi:

— Masayı kaldıracak kadar kuvvetim yoktu da ondan!

YILDIRIM GİBİ

İki arkadaş vapurda karşılaştılar. Biri:

— Dün seni Beyoğlunda gördüm! dedi. Kimdi o yanındaki kadın?. Hayatından pek memnun görünüyordun!.

— Haberin yok mu?. Evlendim; karım!

— Ne zaman evlendin ayol?.

— Yıldırım gibi oldu. Rastlaştık, tanıştık, nişanlandık, evleniverdik.

— Peki, ne zaman boşanıyorsunuz?.

İŞİNE GÖRE

Doktor hastayı uzun uzun muayene etti.

— Anladım! dedi. Biraz zayıf düşmüşsünüz. Size deniz havası lâzım. Ne iş yapıyorsunuz?

— Denizyollarında kaptanım!.

Doktor bir an duraladı. Sonra hemen rotayı çevirdi:

— Yahut daha iyisi dağ havası istersiniz. Uludağa çıkınız!

★

RÜYA TABİRİ

Mahcup âşık, sevgilisine:

— Nesrin! dedi. Dün gece rüyamda sana evlenme teklif ettim.

— Hayırdır inşallah!

— Bu neye delâlet eder acaba?..

— Senin uykudayken uyanık halinden daha iyi bir adam olduğuna!.

★

MÜSAADE

Genç kız, arkadaşına sevgilisile olan macerasını anlatıyordu. Arkadaşı heyecan içinde dinledi, dinledi. Sonunda:

— Demek seni öpmesine müsaade ettin?!. dedi.

Arkadaşı başını salladı:

— Ne münasebet?!. Müsaade istemeden öptü!.

Yerli malı kullanmağı ahlâk edin! Az da olsa para biriktirmeye çalış! Mal stoklarından lüzumsuz bir şey harcama.
Her makine başında çalışan işçi, iktisat cephesinin Mehmetçiğidir.

RATİP AŞIR ACUDOĞU
(Heykeltraş)

★16 Millî Hikâye

Çocuklar için çok faydalı olan bu eser baştan başa millî hikâyelerle doludur ve yüzlerce resimle süslenmiştir. Çocuğunuza faydalı bir kitap arıyorsanız onun millî gururunu okşıyacak hikâyelerle dolu bundan daha güzel bir eser bulamazsınız.

150 kuruş.

YEDİGÜN NEŞRİYATI

Acaip bir aile...

KOMİK ROMAN

Yazan: Ta. Ka.

— 12 —

Çöllerde dolaşıp seraba bakma!
Allah Allah deyip şahaba bakma
Talibi Hak isen kitaba bakma!
Okumak bilmezsen kitap sendedir.

Keramet bey:

Kadrinin bıraktığı yerden aldı Keramet bey:

İlminle bir kılı kırka yararsın,
Etrafına bakıp kimi ararsın,
Gördüğün rüyada sade sen varsın,
Bu tehi kubbeyi kuran sendedir.

Kılı kırk yarmaya irfandır deme,
Ona yahşi, bana yamandır deme,
Şuna gerçek, buna yalandır deme
birinin aslı yok yalan sendedir.

Aldı Kadri:

Gir gönül şehrine dolaş bir kere
Kıyas et, ne imiş, güneşle zerre,
Yalnız sen kadirsin hayrile şerre
Şerre mâil isen şeytan sendedir.

İkisi de coşmuşlardı. Hangisi okuyorsa öteki, her kıtanın sonunda "sendedir.,, kelimesini tekrarlayarak vecdile tasdik ediyordu.

Aldı Keramet Bey:

İşittim babasız bir oğulmuşsun,
Hem cennette doğmuş, hem koğulmuşsun...
Hem kesret istemiş, hem boğulmuşsun,
Allahın suçu ne? isyan sendedir!

— Sendedir! deyip aldı Kadri:

Menbaı sendedir feyzi hayatın
Gelip giden canlar hep nefehatın,
Hayrette boğulma bu kâinatın
Hepsi bir katredir, umman sendedir.

Keramet bey, altı kol iskambile oturmuş gibi derin bir cezbeye tutulmuştu. Ya Kadriye ne oluyor? İkisi de karılarının işaretlerini görmemezliğe gelerek işlerine baktılar. Kadri nefes değiştirip aldı :

Fitnei aşkile şûride diliz,
Hayranı cezbedir gözümüz bizim.
Çamurdan yapılmış âdem değiliz,
Zatı Hakla birdir özümüz bizim...
Vakfı nefseyleyip irfanı zata
Hacet görmemişiz savm-ü salâtâ
Marifet dileyen ehli hacata
Secdegâh olmuştur dizimiz bizim.

— Bizim! diye gürliyerek aldı Keramet bey:

Safa varsa ancak bizlerde vardır,
Pakize gönlümüz nesterenzardır.
Nirengi hüsnile ayni bahardır
Kışımız, yazımız, güzümüz bizim.
Hey Rıza! özünde hak müstetirdir
Sen, ben dedikleri vehmi zahirdir
Ayrı, gayrı değil dirlikte birdir
Yedimiz, kırkımız, yüzümüz bizim.

Cemal de kendisini kaptırmıştı. Kadri ile beraber bir kere:

— Bizim! diye bağırdıktan sonra, siz üçünüz de nurolun! dedi.

Kadri daha bir aşkla başladı. Bu sefer evde her okuyuşta karısına "Töbe yarabbi!,, dediren meşhur parçaya gelmişti. Zevkle aldı :

Bana sual sorma, cevap müşkildir
Her sırrı ben sana açamam hocam!
Hakkın hazinesi darı değildir,
Cami avlusunda saçamam hocam!

Kaydı âhiretle düşmem mithnete
Ben burda memurum şimdi hizmete,
Hayvan otlatırken girip cennete,
Sana hülle donu biçemem hocam!

Aldı Keramet Bey:

Mirâcı anlatma, eşek değilim,
Bildiğin kadar da melek değilim,
Günahkâr insanım ördek değilim
Bu ağır gövdeyle uçamam hocam!

Halka korku verme velvele saçıp
Dünya ve ahiret, bu köhne kalıp,
Ben softa değilim cübbem alıp
İmaret imaret göçemem hocam!

Habibenin dudağını ısırdığını görmemezliğe gelerek aldı Kadri:

Ölümden ürker mi tez ölen kimse
Çoktan mazhar oldum ben hak nefese,
Bu demi sürerken ecel gelirse
İşimi bırakıp göçemem hocam!
Şarabı menetme o değil hüner,
Âşıkım bâdesiz pek başım döner,
Gönlümde muhabbet ateşi söner,
Özürüm var, sade su içemem hocam!

Aldı Keramet bey:

Nârı cehennemi önüme sürme,
Günahımı döküp kaygılar verme,
Kitapta yerini bana gösterme
Ben pek o yazıyı seçemem hocam!

Filozof Rızayım, dinsiz anlama,
Dini ben öğrettim kendi babama...
Her ipte oynadım cambazım ama
Sırat köprüsünü geçemem hocam!

Kadri:

— Hocam! der demez, elini cebine attı. Kâğıtlarını çıkardı. Bir müddet telâşla aradı. Sonra yüzünü buruşturdu:

— Hazretin bir yeni nefesi elimize geçti. Evde kalmış... Vah vah! Duydunuz mu efendim? Muhibbandan birisi (Dervişlik nedir?) diye sormuş da bir nefesle cevap vermiş.

Keramet bey gözlerini ıztırapla açtı:

— Hayır mîrim! Mesmuumuz olmadı. Kerem etseniz... Ezberde bir şeyler yok mu?

— Bilmem ki.. Durun bakalım!

Kadri tavana, bir müddet baktı. Sonra aklına gelen kıtaları peşi peşine okudu:

İbadet namına kalkıp oturma,
Bağırma, tepinme, göğsüne vurma
"Ya Hu!,, , "Ya Hak!,, diye köpürüp durma,
İbadet, hazmiçin geviş değildir.

Keramet bey:

— Aman! diye bir ses çıkardı.

Kadri düşünüp başladı:

Dünyada cennete girenler varsa
Veçhi Hakkı ayan görenler varsa
(Enelhak) sırrına erenler varsa
Sarhoşluk yüzünden ermiş değildir.

— Doğru!. Nur ol, dede baba efendi! Aman kerem buyurun, devam!

Boz yılanı tuttu, çivi yuttu erler,
"Pirimiz duvarı yürüttü,, derler.
Keramet olsa da böyle hünerler,
İnsanlığa yarar bir iş değildir.

Keramet bey, şaşırdı. Karısına baktı. Bir an dehşetli bir cehitle düşündü. Sonra yalvardı:

— Bu kıtayı bir daha lûtfedin hazret! Bir daha!

Kadri tadını çıkararak bir daha okudu. Keramet bey:

Ali hakkı için doğru! diye bıyıklarına sarıldı. Devam efendim! Fakirhaneye bu gece saadet getirdiniz.

Kadri bir baş kırmasile teşekkür edip aldı:

Keramet umma hiç necef taşından
Ayrılma insandan öz kardaşından
Hakkı göremezsin Bağlarbaşından
Gerçek er sultandır, keşiş değildir.
Ham ervah her yerde var yığın yığın,
Nedir onlar ile verip aldığın
Uzlete nail ol, gönlüne sığın,
Cihan gönül kadar geniş değildir.

Keramet Bey:

— Değildir! der demez sustu. Cemal, nefesin sonunu nasıl merakla beklediğini anladı. Aksine Kadrinin aklına son kıta gelmedi. Yazıp derhal takdim etmek kavlile Rıza Tevfiği bırakıp daha eskilere geçtiler. Keramet bey sırasile Kul Sevindik, Hamdullah, Hüseyin Aptal, Türabî, Nesimî, Sadık, Kızıl Deli, Mehmet, Hasretî, Ruhsati, Ali Şirden kıtalar okudu.

Bizim Kadri de fıkır fıkır hazırlanıyordu. Bir aralık bulunca sanki başını kısıp meydana daldı. O da ardı ardına: Sefil Ali, Aptal Musa, Şah İsmail, Emrah, Karacaoğlan, Yunus Emre, Behûl Dânâ, Nuri, Mecnun, Fuzulî, Dervış Ali, Pir Sultan, Şah Hatâî, Fevzî, Viranî, Yemini, Nihanîyi sıraladı.

Cemal şaşırmıştı. Bir müddet yutkunduktan sonra (Aferin!) diye bağırdı.

* * *

Bu sırada, kapının arkasında genç ve neşeli bir fısıltı başlamıştı. Anadoluya satılacak plâkların üzerine kumpanyalar ayrıca, büyük harflerle "Kız sesi,, diye yazarlar. Bunun mânasını Cemal, o zamana kadar anlayamamıştı. Kızlar - şüphesiz bunlar kızdı - kapı dibinde cıvıldaşmağa başlar başlamaz, iki kelimeden ibaret bu manasız reklâmın ne mühim bir şey olduğunu kavradı.

Bir esmer kız kahveleri getirdi. Fincanları almak için karşıda duvara dayanıp bekledi. Cemal, göz ucuyla tetkik etti. İstanbul semtinin bütün mahalle kızları gibi kalçaları yere yakın, memeleri biraz sarkık, kolları biraz uzundu. 16 - 17 yaşlarında görünüyordu. Saçlarını taramayı bile becerememişti. "Bereket versin açık baş gezmeğe başlayan kızların imdadına alagarson saç Hızır gibi yetişmiş!,, diye düşündü.

Kahvelerin bitmesine yakın, kırçıl saçlı, ufak tefek bir kadın, göründü. Asıl yaşından daha ihtiyar gibi duran bir hali vardı. Misafirlere "Safa geldiniz.,, dedikten sonra Keramet Beyin kulağına bir şeyler fısıldadı. Keramet bey, rahatsız olarak sesini yükseltti:

— Ehemmiyeti yok. Mahzurlu görmüyorum. Beyler yabancı değil!

Kadın dışarı çıktı. İhsan, esmer kızdan su istedi. Su içmek sâridir. Cemal de su istedi. Kadri, Habibe, Keramet bey hep su istediler. İhsan bir su daha istedi.

Bu suretle hanım kız odaya o kadar sık girip çıktı ki, Berceste hanımın aralarına ne kadar tabiî, ne kadar kolay karıştığına Cemal bile beklediği halde dikkat edemedi. Düz saçlı, pembe tombul yüzlü, balık etindeydi. Pileli bir lâcivert etek, yakaları işlemeli bir Macar gömleği giymişti. "Saçları biraz kıvırcık olsa....., (O sıralarda ondülâsyon, permanant İstanbul semtinin bu ailelerini sarmamıştı.) Kızcağız, saçlarını düzeltmek bahanesile bir elini daima yüzünün yarısında tutuyor, bu suretle hakikaten hayret edilecek bir şey görmüş gibi şaşkın şaşkın bakıyordu. Demek ki Maksudu yakıp kavuran yan bakışın manası buydu.

Cemal, bunları tetkik ederken Kadri, ana tarafından Çerkez olduğunu, çerkezcenin bir çuvala ceviz doldurup şakırdatınca vücuda gelen gürültüden ibaret bulunduğunu, Evliya Çelebide rastladığı bazı çerkezce kelimeleri geçenlerde bir Çerkeze gösterdiğini, ya lisanın o zamandanberi değiştiğinden, yahut da bizim eski harflerimizle yazılamad ğından bir şey anlamadığını hikâyeye girişmişti.

Habibe ile Keramet beyin refikası ve Bercestenin anası erkeklere sezdirmeden baş başa vermişler, konuşuyorlardı. Cemal o kadar gayret ettiği halde, sözlerinden bir kelime bile işitemedi.

— Arkası var —

KÜTÜPHANENİZİN EN KIYMETLİ BİR ESERİ OLACAKTIR.

Dünyadan HABER

Yeni hava seyahatları notları

Yazan : Ahmet Emin Yalman

Kitapcınızdan isteyiniz

180 Kr.

Tevzi Merkezi: Vatan Matbaası

NİÇİN Yeni Tokalon Pudrasını KULLANIYORUM

Prenses ALLA TROUBETSKOY

Esbabını anlatıyor:

- Onun bir çok cazip ve yeni renkleri vardır.
- O, bütün kullandığım pudralardan daha ince ve daha hafiftir.
- Ondaki hakiki çiçeklerin nefis kokusuna perestis ediyorum.
- O bütün gün sabit kalır. Çünkü terkibinde başka hiç bir pudrada bulunmayan Krema köpüğü vardır.
- Yağmurlu, rüzgârlı havaya rağmen Yeni Tokalon Pudrası tenimi daima terü taze muhafaza eder.
- Eminim ki her ne bahasına olursa olsun bundan daha iyi bir pudra bulmak imkânı yoktur.

ATOMİN'in SIHHİ ESRARI

İplik kaçmasına mani olur. ATOMİN ipek çoraplar için herşeydir.

Çorap mağazalarından tedarik edebilirsiniz.

Çoraplar için orijinal ambalâj. 100 er gramlık şişelerde.
Tel: 21421. 1 inci Vakıf han No. 40 Bahçekapı — İstanbul

Yavrucuğun kuvvetli, sağlam olmasını, neşeli büyümesini istersen

Fasfotin Necati

Yedir.

Vitamini bol, kalorisi fazla olan bu kuvvetli bebek gıdasını minimizlere mutlaka yedirin.

Bahçekapı SALİH NECATİ

Büyük KATERİNA

Meşhur Rus imparatoriçesinin fırtınalı ve aşk maceralarile dolu hayatını Hüseyin Cahit Yalçının kaleminden okuyunuz.

Fiyatı 125 kuruştur. Bütün kitapçılarda ve Yedigün bayilerinde bulunur.

Pantalon, Pardesü, Rop ve çoraplarımız ATOMİN'le banyo edilmişse yağmur ve kardan üzüntü ve korkunuz kalmaz. Gezilerinize cesaretle devam ederken şıklık ve zarafetinizi de muhafaza etmiş olursunuz. Elbise temizliyenlerden ve çorap satan mağazalardan sorunuz.

Çoraplar için orijinal ambalâj.

100 er gramlık şişelerde.

Tel: 21421. 1 inci Vakıf han No. 40 Bahçekapı — İstanbul

TURAL KOMPRİMELERİ

Öksürüğe ve Bronşite karşı

TOMBUL TEYZE

Meşhur Tombul Teyzenin en güzel resimleriyle süslenmiş olan bu üçüncü albüm üstad Ramizin şaheseri denmeğe lâyıktır. Tombul Teyzeyi seviyorsanız onun en güzel karikatürlerini bir araya toplamış olan bu eseri mutlaka kütüphanenizde bulundurmalısınız. Bayilerden ve kitapçılardan isteyiniz.

50 kuruş.

YEDİGÜN NEŞRİYATI

Basıldığı yer: Yedigün Matbaası
Sahibi ve U. Neşriyat Müdürü: Sedat S.

KARİKATÜR

İDAREHANESİ
İstanbul, Ankara caddesi Acımusluk sokağı, No. 7.
Telgraf : İstanbul KORİKATÜR. Telefon: 23031.

ABONE ŞARTLARI
Türkiyenin her tarafı için senelığı 750, altı aylığı 375 kuruştur.
Ecnebi memleketler için senelığı 1200, altı aylığı 600 kuruştur.

İdarehaneye gönderilen yazı ve resimler, basılsın basılmasın geri verilmez.

Dr. Hafız Cemal
LOKMAN HEKİM
Divanyolu No. 104

Karikatür

Tombul teyze — Eyvah kaçtı..
Kocası — Korkma karıcığım kaçmadım, buradayım..
Tombul teyze — Senin ne ehemmiyetin var.. Ben çoraptan bahsediyorum!.

TT POSTASI

Kadıköy: Yılmaz Okyay:

S — Geçen haftaki Enosis - Fenerbahçe maçında sizi görür gibi olduk, stadyomda mı idiniz?

C — Hayır değildim, Çamlıca tepelerini gördüyseniz bana benzetmissinizdir!

Ankara: Samiye Özkök :

S — Sayın teyzeciğim, önümüzdeki hafta Ulusal Ekonomi ve Arttırma Haftası imiş.. Siz ne yapacaksınız?

C — Kocama nasihatlerde bulunup benim gibi artırımlı olmasını temin edeceğim!

Sultanahmet: Nuri Yürük!

S — Basın kongresinde oyunuzu kime vereceksiniz?

C — Hakkı Tarık Us'a vereceğim. Zavallı mebuslukta kazanamadı hiç olmazsa benim oyumla burada olsun istiyorum!